

Nykirken 17.04 Bispedømmets nettandakt 2. s i påske

Jeg skal nå lese fra Joh 21, det er et utdrag av prekenteksten i kirkene våre denne helgen

Siden åpenbarte Jesus seg enda en gang for disiplene ved Tiberiassjøen. Det gikk slik til: ² Simon Peter, Tomas, som ble kalt Tvillingen, Natanael fra Kana i Galilea, Sebedeus-sønnene og to andre av disiplene hans var sammen der. ³ Simon Peter sier til de andre: «Jeg drar ut og fisker.» «Vi blir også med», sa de. De gikk av sted og steg i båten. Men den natten fikk de ingenting.

⁴ Da morgenen kom, sto Jesus på stranden, men disiplene visste ikke at det var han. ⁵ «Har dere ikke noe å spise, barna mine?» sa Jesus til dem. «Nei», svarte de. ⁶ «Kast garnet ut på høyre side av båten, så skal dere få», sa Jesus. De kastet garnet ut, og nå klarte de ikke å dra det opp, så mye fisk hadde de fått. Disippelen som Jesus hadde kjær, sa da til Peter: «Det er Herren.»

De siste ukene har jeg lagt merke til spesielt ett ord som har gått igjen. Jeg tenker på ordet «alle».

Noen er korona-rammet hardere enn andre, med sykdom, permitteringer og stor usikkerhet, men vi er alle påvirket. Alle må vaske hendene, alle må vise hensyn, alle kan bli smittet. Alle er vi viktige i dugnaden med å stoppe viruset. Vi er alle i samme båt. Alle er berørte.

Mange av disiplene til Jesus var nå i samme båt. På Gallileasjøen. Det hørte vi i bibelteksten. Jesus hadde bevist at ingen makt i verden kunne holde han i døden. Livet seiret, synden var sonet.

Men: Vi har til alle tider slitt med å forstå hvor frigjørende dette er. Jesu disipler inkludert. Etter oppstandelsen hadde disiplene tatt opp fiskejobbingen sin igjen. De hadde gått i revers, de så seg mer tilbake enn framover.

Da Jesus nå står på stranda, ber han dem kaste garnet ut på den andre siden av båten. Garnet ble fullt av fisk. Mer og mer skjønner disiplene at oppstandelsen ikke bare var ønsketenkning eller et rykte, det var et faktum. Dette er tredje gang Jesus åpenbarer seg, og det synker inn at Jesus aldri lar noen i stikken, Jesus er der fortsatt for disiplene, de er fortsatt inkludert i hans umistelige venneflokk.

Dette er gjenkjennelig. For noen av oss, må det det mange repetisjoner til, gjerne mer enn tre åpenbaringer, for at det kan synke inn at Jesu vennskap kan fylle våre liv. Men det kan han.

Ikke lenge etter fiskeepisoden går Jesus opp på et fjell og bruker ordet «alle». Fra fjellet i Gallilea høres det høyt og tydelig: «Gå ut og gjør **alle** folkeslag til disipler». Jesu venneflokk er ikke lenger begrenset til de 12 nærmeste, nå inkluderer flokken deg og deg.

Min familie bodde mange år i Thailand, vi var misjonærer for Det norske misjonsselskap i Nordøst-Thailand. En påskedag husker jeg bedre enn andre. Vi hadde ofte bare dåp en gang i året, da aller helst første påskedag, som er den store dåpsdagen opp igjennom historien. Av de 10 som skulle bli døpt mangler en mor og hennes 2 sønner. De hadde fått opplæring og skulle bli døpt, men de hadde ikke dukket opp. Da skjedde noe som ikke hadde skjedd i Norge, hele gudstjenesten ble satt på vent. Evangelisten og jeg kjørte avsted for å finne dem. Etter lang kjøring, fant vi dem ved huset deres, denne familien hadde ikke fått noen til å kjøre seg til kirken. Det var blant det mest kummerlige og fattige hus jeg har sett. Da de satte seg inn i bilen luktet det stramt av de dårlige og skitne klærne de gikk i.

Jeg glemmer aldri flokken av 10 nydøpte som etter gudstjenesten ble tatt bilde av. Alle stod oppstilt med skinnende hvite dåpskapper og en rose i hånda. Disse kappene blir man ikledd like etter at dåpen har skjedd. På bilde er alle like, det er helt umulig å skille ut hvem som er rike, eller hvem som ikke har penger til mat, hvem som har på finstasen eller hvem som har skitne klær fulle av hull.

For Gud er vi alle like. Han ser til det innerste av oss. Der ser han at *alle* har syndet og trenger hans tilgivelse, samtidig ser han at *alle* er hans ypperste skaperverk og *alle* har lik verdi. I ham er vi skinnende og reine. Han gjør ikke forskjell på folk. Vi er alle i samme båt. Vi er alle regnet med i hans venne- og disippelflokk. Vi kan gå framtiden i møte med håp, og vi får strekke hendene ut og ta imot hans befriende nåde og kraft. For dette er for **alle**.

Espen Tveten